

МВС України
Харківський національний університет внутрішніх справ

**СУЧАСНА ЄВРОПЕЙСЬКА ПОЛІЦЕЇСТИКА
ТА МОЖЛИВОСТІ ЇЇ ВИКОРИСТАННЯ
В ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ
ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ**

Збірник тез доповідей учасників
міжнародної науково-практичної конференції

(Харків, 11 квітня 2019 р.)

Харків
ХНУВС
2019

Наукове видання

СУЧАСНА ЄВРОПЕЙСЬКА ПОЛІЦЕЇСТИКА ТА МОЖЛИВОСТІ
ЇЇ ВИКОРИСТАННЯ В ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

Збірник тез доповідей учасників
міжнародної науково-практичної конференції

(Харків, 11 квітня 2019 р.)

Відповідальні за випуск: *О. І. Безпалова, П. О. Білоус, Н. О. Волошина*
Редагування списків бібліографічних посилань: *С. С. Тарасова, П. О. Білоус*
Комп'ютерне верстання: *А. О. Зозуля*
Дизайн обкладинки: *І. Є. Єсіна*

Формат 60x84/8. Ум. друк. арк. 31,27. Обл.-вид. арк. 27,81.
Тираж 20 пр. Зам. № 2019-8.

Видавець і виготовлювач –
Харківський національний університет внутрішніх справ,
просп. Льва Ландау, 27, м. Харків, 61080.

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 3087 від 22.01.2008.

ЗМІСТ

СВІТЛИЧНА Ю. О. ЗАХОДИ ЮВЕНАЛЬНОЇ ПРЕВЕНЦІЇ В ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ	10
КОВАЛЕНКО В. М. ВЗАЄМОДІЯ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ ТА НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ	12
АБРОСЬКІН В. В. УДОСКОНАЛЕННЯ НОРМАТИВНИХ ЗАСАД ТА ОРГАНІЗАЦІЇ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЮ ПОЛІЦІЄЮ УКРАЇНИ ПУБЛІЧНОЇ БЕЗПЕКИ В УМОВАХ АНТИТЕРОРИСТИЧНОЇ ОПЕРАЦІЇ	14
КЛИМЕНКО І. В. ОСВІТА І ОСВІЧЕНІСТЬ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ: ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДИСКУРС	19
СОКУРЕНКО В. В. ПЕРСПЕКТИВИ ВИКОРИСТАННЯ ЗДОБУТКІВ СУЧАСНОЇ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ПОЛІЦЕЙСЬКОЇ НАУКИ ПІД ЧАС ПІДГОТОВКИ ПРАЦІВНИКІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ	21
БАНДУРКА О. М. ПОЛІЦЕЇСТИКА ЯК ГАЛУЗЬ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА	23
ДАНИЛЬЧЕНКО Ю. Б. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ПРАВОВИХ ЗАСАД ПРОТИДІЇ ТЕРОРИЗМУ В УКРАЇНІ.....	26
БЕХ О. В. ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОРГАНАМИ ПОЛІЦІЇ ЗАКОННОСТІ ТА ПРАВОПОРЯДКУ НА ТЕРИТОРІЇ ХАРКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ.....	27
ШВЕЦЬ Д. В. ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ПІДГОТОВКИ ПРАЦІВНИКІВ ПІДРОЗДІЛІВ ЮВЕНАЛЬНОЇ ПРЕВЕНЦІЇ ЯК НЕОБХІДНА ПЕРЕДУМОВА ЗАХИСТУ ПРАВ І СВОБОД ДІТЕЙ.....	29
БАКУМОВ О. С. ІДЕЯ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ДЕРЖАВИ В НАУЦІ ПОЛІЦЕЇСТИЦІ ДОРАДЯНСЬКОЇ ДОБИ.....	31
КУЗНЕЦОВ М. В. ЗАВДАННЯ ТА ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМИ ДІЯЛЬНОСТІ ДЕПАРТАМЕНТУ ОПЕРАТИВНО- ТЕХНІЧНИХ ЗАХОДІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ	33
КРИВОРУЧКО А. В. ПРАВОВИЙ СТАН І НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДРОЗДІЛІВ ПОЛІЦІЇ ОСОБЛИВОГО ПРИЗНАЧЕННЯ	35
ДУДАРЕЦЬ Р. М. ТЕНДЕНЦІЇ ТА НАПРЯМКИ ЗАПРОВАДЖЕННЯ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПОЛІЦЕЙСЬКОГО ДОСВІДУ ЩОДО ВДОСКОНАЛЕННЯ СЛІДЧОЇ І КРИМІНАЛІСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ	37
РОХМАНІЙКО Г. Ю. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЖИТЛОМ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ НА УМОВАХ ПІЛЬГОВОГО ФІНАНСОВОГО ЛІЗИНГУ	39
ГОРЯЧЕНКО Р. І. ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ ЕКСПЕРИМЕНТУ З УПРОВАДЖЕННЯ НОВИХ ФОРМ І МЕТОДІВ РОБОТИ ГОЛОВНОГО УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ В КІРОВОГРАДСЬКІЙ ОБЛАСТІ	41
KORHONEN T. THE ROLE OF THE POLICE AS A COMMUNICATOR IN SOCIETY.....	42
БЕЗПАЛОВА О. І. ЗАКОРДОННИЙ ДОСВІД ДІЯЛЬНОСТІ ПОЛІЦІЇ У СФЕРІ ЗАХИСТУ СВІДКІВ, У ТОМУ ЧИСЛІ В КОНТЕКСТІ ЇХ МІЖДЕРЖАВНОГО ПЕРЕСЕЛЕННЯ (ПЕРЕМІЩЕННЯ), ТА МОЖЛИВОСТІ ЙОГО ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ В УКРАЇНІ	44
АНАНЬЄВА Є. А. ФІНАНСУВАННЯ ПОЛІЦІЇ У ВЕЛИКОБРИТАНІЇ	46

АРТЕМЕНКО І. А. РОЛЬ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРОЦЕСУАЛЬНИХ НОРМ У МЕХАНІЗМІ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРОЦЕСУАЛЬНОГО РЕГУЛЮВАННЯ.....	48
БАНДУРКА С. С. НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ ЯК СУБ'ЄКТ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	50
БОБРО Н. В., ГІРЕНКО С. П. ДО ПИТАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ СОЦІАЛІЗАЦІЇ ПРАЦІВНИКІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ.....	52
БРИГАДИР І. В. ПРАВОВІ ГАРАНТІЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ: ОКРЕМІ ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ ЇХ ПОДОЛАННЯ	54
БРУС І. І. ПОВНОВАЖЕННЯ УПОВНОВАЖЕНИХ ПІДРОЗДІЛІВ ОРГАНІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ ЯК СУБ'ЄКТА У СФЕРІ ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ	56
БРУСАКОВА О. В., ХАНЬ О. О. РОЛЬ КОНВЕНЦІЇ ПРО ЗАХИСТ ПРАВ ЛЮДИНИ І ОСНОВОПОЛОЖНИХ СВОБОД 1950 РОКУ В ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ ОРГАНІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ.....	58
БУГАЙЧУК К. Л. ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ПІДВИЩЕННЯ РІВНЯ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ	59
БУДЬ О. А. ЩОДО ПРОБЛЕМИ ВИЗНАЧЕННЯ СИСТЕМИ АДМІНІСТРАТИВНО- ПРЕВЕНТИВНИХ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ ЗАХОДІВ ВІДПОВІДНО ДО ЗАКОНУ УКРАЇНИ «ПРО НАЦІОНАЛЬНУ ПОЛІЦІЮ»	61
БУЛИК І. Л., ПОДАКІН Д. І. МОДЕЛЬ ОРГАНІЗАЦІЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПОЛІЦІЇ В УКРАЇНІ ТА США.....	63
БУЛИК І. Л., ГОНЧАРУК С. С. ЮВЕНАЛЬНА ПРЕВЕНЦІЯ ЯК ФУНДАМЕНТАЛЬНИЙ НАПРЯМОК ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ В СИСТЕМІ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА.....	65
БУРЯК М. В. РОЛЬ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ В ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ПРАВ І СВОБОД ГРОМАДЯН НА ТИМЧАСОВО ОКУПОВАНІЙ ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ	67
ВЕЛЬМОЖНА-СИДОРОВА А. С. ОСОБЛИВОСТІ ПІДГОТОВКИ ПРАЦІВНИКІВ ПІДРОЗДІЛІВ ЮВЕНАЛЬНОЇ ПРЕВЕНЦІЇ	69
ВОЛКОВ І. А. ОКРЕМІ АСПЕКТИ ЗАПОБІГАННЯ ПІДРОЗДІЛАМИ ВНУТРІШНЬОЇ БЕЗПЕКИ ЗЛОЧИНАМ, ЩО ВЧИНЯЮТЬСЯ ПРАЦІВНИКАМИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ	71
ВОЛОШИНА М. О. ГЕНЕЗИС ОПЕРАТИВНОГО ПОШУКУ ПЕРВИННОЇ ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ У ВИГЛЯДІ ФОРМИ ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	73
ГАРНА-ІВАНОВА І. О. ДІЯЛЬНІСТЬ ОРГАНІВ ПОЛІЦІЇ ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ У СФЕРІ МІГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ.....	75
ГЕТА Д. С. НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЗАХИСТУ ПЕРСОНАЛЬНИХ ДАНИХ ПРАЦІВНИКІВ У ТРУДОВИХ ПРАВОВІДНОСИНАХ В УКРАЇНІ.....	76
ГЕТМАНЕЦЬ О. П. БЮДЖЕТ ЯК ФІНАНСОВО-ПРАВОВА ФОРМА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ.....	78
ГОЛУБ М. В. ВИКОРИСТАННЯ ДОСВІДУ ФУНКЦІОНУВАННЯ МУНІЦИПАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ ЄВРОПЕЙСЬКИХ КРАЇН – ДІЄВИЙ СПОСІБ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ РОБОТИ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ	80
ГРАБАЗІЙ І. А. ПОПЕРЕДЖЕННЯ ПІДРОЗДІЛАМИ ЮВЕНАЛЬНОЇ ПРЕВЕНЦІЇ ЗЛОЧИНІВ, ПОВ'ЯЗАНИХ З ОБІГОМ ПОРНОГРАФІЧНИХ ПРЕДМЕТІВ.....	82

ГРЕЧЕНКО В. А. КОНЦЕПЦІЯ ПОЛІЦЕЙСЬКОГО ПРАВА ПРОФЕСОРА ХАРКІВСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ К. К. ГАТТЕНБЕРГЕРА (1843–1893 рр.)	84
ГРІДІНА Н. Ю. ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ПІДГОТОВКИ КАДРІВ З ГЕНДЕРНО-ПРАВОВИХ ПИТАНЬ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ СИСТЕМИ БЕЗПЕКИ І ОБОРОНИ	86
ГУЦУЛ В. В. ЗАВДАННЯ І ПРИНЦИПИ ПРАВОВОЇ ОСВІТИ ПРАЦІВНИКІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ	88
ДАВИДЮК В. М. НАУКОВА ІНТЕРПРЕТАЦІЯ КОНЦЕПТУ «СИЛИ ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДРОЗДІЛІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ»	90
ДАЛЬ А. Л. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ ПІД ЧАС ЗДІЙСНЕННЯ НЕГЛАСНИХ СЛІДЧИХ (РОЗШУКОВИХ) ДІЙ	92
ДЕНИСОВ А. І. ПЕРСПЕКТИВИ ЗАСТОСУВАННЯ ІНСТИТУТУ МЕДІАЦІЇ В СИСТЕМІ ОРГАНІВ МІНІСТЕРСТВА ВНУТРІШНІХ СПРАВ	95
ДЕРЕВ'ЯГІН О. О. ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ МІЖНАРОДНОГО ПОЛІЦЕЙСЬКОГО СПІВРОБІТНИЦТВА ЧЕРЕЗ СУЧАСНІ МЕХАНІЗМИ ІНТЕРПОЛУ ТА ЄВРОПОЛУ	97
ДЖАГУПОВ Г. В. ЮВЕНАЛЬНА ПРЕВЕНЦІЯ В СИСТЕМІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ СУСПІЛЬСТВА	98
ДЖАФАРОВА О. В. ДЕЯКІ АСПЕКТИ ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ ПІД ЧАС ПРОХОДЖЕННЯ СЛУЖБИ В ОРГАНАХ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ	100
ДОБРОВІНСЬКИЙ А. В. ЄВРОПЕЙСЬКІ СТАНДАРТИ ДІЯЛЬНОСТІ ПОЛІЦІЇ ТА ЇХ РЕАЛІЗАЦІЯ В УКРАЇНІ	102
ЄВТУШОК В. А., КУЩЕНКО В. О. ДОТРИМАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ЕТИКИ ПОЛІЦЕЙСЬКОГО ЯК ОДИН ІЗ ЗАХОДІВ ДОТРИМАННЯ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ НАЦІОНАЛЬНОЮ ПОЛІЦІЄЮ УКРАЇНИ	104
ЖЕЛЕЗОВ О. Є. ПРАВОВЕ ЗАКРІПЛЕННЯ НОРМ МОРАЛІ ПРИ РЕФОРМУВАННІ СУДОВОЇ СИСТЕМИ В УКРАЇНІ (2015–2020 РОКИ)	105
ЗАВАЛЬНИЙ М. В. ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ВИКОРИСТАННЯ СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖ У ПОЛІЦЕЙСЬКІЙ ДІЯЛЬНОСТІ	107
ЗАГУМЕННА Ю. О. ЗАРУБІЖНА ПРАКТИКА ФУНКЦІОНУВАННЯ ЮВЕНАЛЬНОЇ ЮСТИЦІЇ	108
ІВАНОВ А. Г. ВІДПОВІДНІСТЬ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ ПРИНЦИПАМ КОДЕКСУ ПОВЕДІНКИ ПОСАДОВИХ ОСІБ З ПІДТРИМАННЯ ПРАВОПОРЯДКУ	110
ІВАНЦОВ В. О. ПРАВОВІ МЕЖІ ВИКОНАННЯ НАКАЗУ ЯК СКЛАДОВА ЗМІСТУ ПРИНЦИПУ ЗАКОННОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ПОЛІЦІЇ	112
ІЩЕНКО І. В. НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ В СИСТЕМІ СУБ'ЄКТІВ ЮВЕНАЛЬНОЇ ПРЕВЕНЦІЇ	114
КАЗАНЧУК І. Д. ПРАВОВІ ЗАСАДИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ ЛЮДИНИ ПРАВООХОРОННИМИ ОРГАНАМИ ЗА ВЧИНЕННЯ «МОБІНГУ» – КРОК ДО ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ ЄВРОПЕЙСЬКИХ НОРМ В АДМІНІСТРАТИВНЕ ЗАКОНОДАВСТВО УКРАЇНИ	116
КАПУСТНИК Н. Г. ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВОЇ ПРОТИДІЇ ШАХРАЙСТВАМ, ЩО ВЧИНЯЮТЬСЯ ОРГАНІЗОВАНИМИ ГРУПАМИ	118
КАЧИНСЬКА М. О. ОКРЕМІ АСПЕКТИ ЖОРСТОКОГО ПОВОДЖЕННЯ З ТВАРИНАМИ	120

КИРЄЄВА І. В.	
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ ПРИРОДОКОРИСТУВАЧІВ ОРГАНАМИ ПОЛІЦІЇ.....	121
КИРИЧЕНКО В. Є.	
ПРАВО НА СПРОТИВ ПРИГНІЧЕННЮ (JUS RESISTENDI) В КОНТЕКСТІ ОХОРОНИ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ	122
КИРИЧЕНКО О. Ю.	
ДЕЯКІ АСПЕКТИ СТАНОВЛЕННЯ ТА РЕФОРМУВАННЯ ОРГАНІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ.....	125
КИСИЛЬОВА К. В.	
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОРГАНАМИ ПОЛІЦІЇ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ ШЛЯХОМ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРИНЦИПУ ВЕРХОВЕНСТВА ПРАВА	126
КІКІНЧУК В. В.	
СУЧАСНІ НАПРЯМИ ОРГАНІЗАЦІЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ.....	128
КОБКО Є. В.	
ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ В ОБОРОННІЙ СФЕРІ ЯК СКЛАДОВІЙ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ.....	129
КОЛОМОЄЦЬ Н. В.	
ОСНОВНІ НАПРЯМКИ ВЗАЄМОДІЇ ОРГАНІВ ЮВЕНАЛЬНОЇ ПРЕВЕНЦІЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ ТА ЗАКЛАДІВ ОСВІТИ.....	132
КОМЗЮК А. Т.	
ПРЕДМЕТ ПОЛІЦЕЙСЬКОГО ПРАВА УКРАЇНИ: ПРОБЛЕМИ ВИЗНАЧЕННЯ.....	133
КОМЗЮК М. А., СТЕПАНЕНКО В. В.	
НАВЧАННЯ В ПРОЦЕСІ ПРАКТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ (СЛУЖБОВА ПІДГОТОВКА ПОЛІЦЕЙСЬКОГО) ЯК ПРОЯВ ЕВОЛЮЦІЇ ПОЛІЦЕЙСЬКОГО ЯК ПРОФЕСІОНАЛА.....	135
КОПИЛОВ В. О., ПОТОПА М. О.	
ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ПРАЦІВНИКІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ З УРАХУВАННЯМ ДОСВІДУ КРАЇН ЄС.....	136
КОПОТУН І. М., КАРМАНОВА Н. І.	
МЕТОДИ ПРОТИДІЇ СЕПАРАТИЗМУ	139
КОРОБЦОВА Д. В.	
ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ВЗАЄМОДІЇ ПОЛІЦІЇ З ІНШИМИ ПІДРОЗДІЛАМИ ОХОРОНИ ПРАВОПОРЯДКУ	140
КОСИЦЯ О. О.	
ВИКРИВАЧ ЯК СУБ'ЄКТ ПОЛІЦЕЙСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	142
КОСМИНА Н. Н.	
К ВОПРОСУ О ЛЕГАЛІЗАЦІЇ КАННАБІСА	143
КРИЖНА В. В.	
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ ЯК СКЛАДОВА ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ.....	146
КРИЩЕНКО А. Є.	
ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВА ХАРАКТЕРИСТИКА СПОСОБІВ ВЧИНЕННЯ ЗЛОЧИНІВ, ПОВ'ЯЗАНИХ З НЕЗАКОННИМ ВІДТВОРЕННЯМ ТА РОЗПОВСЮДЖЕННЯМ КОМП'ЮТЕРНИХ ПРОГРАМ	147
КРУТ К. О.	
ВЕРХОВЕНСТВО ПРАВА ТА ЗАКОННІСТЬ ЯК ПРИНЦИПИ ГРОМАДСЬКОГО КОНТРОЛЮ ЗА ДІЯЛЬНІСТЮ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ.....	149
КУБАРЄВ І. В.	
ЩОДО РЕГЛАМЕНТАЦІЇ ВЗАЄМОДІЇ СЛІДЧОГО ТА ОПЕРАТИВНИХ ПІДРОЗДІЛІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ ПРИ РОЗСЛІДУВАННІ ЗЛОЧИНІВ.....	151
КУДІНОВ В. А.	
УДОСКОНАЛЕННЯ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ФУНКЦІОНУВАННЯ ІНТЕГРОВАНИХ ІНФОРМАЦІЙНО-ПОШУКОВИХ СИСТЕМ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ	152
ЛАЗАРЄВ В. В.	
ОСНОВНІ РИСИ ПРИРОДИ СТИМУЛУ У ПРАВІ.....	154

ЛЕГЕНЬКА М. М. АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ВЧИНЕННЯ ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА.....	156
ЛОГАЧЕВ М. Г. ПРОФЕСІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ПОЛІЦІЇ В ДЕМОКРАТИЧНОМУ СУСПІЛЬСТВІ.....	158
ЛОГВИНЕНКО Є. С., ЛОГВИНЕНКО І. А. ПРОТИДІЯ КОРУПЦІЙНИМ ЗЛОЧИНАМ У ПРАВІ ДЕРЖАВ СТАРОДАВНЬОГО СВІТУ	160
МАКАРЕНКО В. С. ЩОДО ОКРЕМИХ ПИТАНЬ ПІДВИЩЕННЯ РІВНЯ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ	162
МЕРНИК А. М. ПІДСТАВИ ОБМЕЖЕННЯ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ ТА ГРОМАДЯНИНА В УКРАЇНСЬКОМУ ЗАКОНОДАВСТВІ	164
МИКИТЕНКО О. Б., ЛУК'ЯНЧИКОВ Б. Є. ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ПАТРУЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ В УКРАЇНІ.....	165
МІТРУХОВ П. М. ВИРІШЕННЯ ОКРЕМИХ ЗАКОНОДАВЧИХ ПРОБЛЕМ У ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ.....	167
МІЩЕНКО Л. В. ПРАВОВІ ЗАСАДИ ГРОМАДСЬКОГО КОНТРОЛЮ ЗА ДІЯЛЬНІСТЮ ПОЛІЦІЇ В УКРАЇНІ	169
МОЗОЛЬ В. В. ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ОРГАНІЗАЦІЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПОЛІЦІЇ	171
МУЗИЧУК О. М. СУТНІСТЬ ТА ОСОБЛИВОСТІ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПРОЦЕДУР ЗДІЙСНЕННЯ КОНТРОЛЮ ЗА ДІЯЛЬНІСТЮ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ В УКРАЇНІ.....	173
НЕВЗОРОВ І. Л. ДЕЯКІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ НОРМАТИВНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ТА ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ СТРУКТУРИ КОРПУСУ ЖАНДАРМІВ У РОСІЙСЬКІЙ ІМПЕРІЇ В ХІХ СТОРІЧЧІ	175
НОВІЧЕНКО А. В. ДЕРЖАВНА МІГРАЦІЙНА СЛУЖБА УКРАЇНИ ЯК СУБ'ЄКТ ПРОТИДІЇ НЕЛЕГАЛЬНІЙ МІГРАЦІЇ	177
ОНИЩЕНКО Ю. М., СЕРВАТОВСЬКИЙ А. В. ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ НОРМАТИВНОГО ВРЕГУЛЮВАННЯ ВИКОРИСТАННЯ ЗАСОБІВ ДИСТАНЦІЙНОГО ВИЗНАЧЕННЯ ШВИДКОСТІ РУХУ ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ	180
ОРЛОВА О. О., ДЯГІЛЄВА Л. Д. РЕФОРМУВАННЯ ПОЛІЦЕЙСЬКОЇ ОСВІТИ (ІНШОМОВНИЙ АСПЕКТ)	182
ПАБАТ О. В. ОКРЕМІ ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ОЦІНКИ РОБОТИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ.....	184
ПАБАТ О. П. ПРОБЛЕМИ ОРГАНІЗАЦІЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ТА ПІДРОЗДІЛІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ.....	185
ПАНОВ І. О. ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ СУЧАСНОГО ПОЛІЦЕЙСЬКОГО ПРАВА В УКРАЇНІ.....	187
ПАНОВА І. В. ОКРЕМІ АСПЕКТИ ГАРАНТУВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ В УКРАЇНІ.....	189
ПАНОВА О. О. ВЗАЄМОДІЯ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ ТА ЄС У СФЕРІ ЮВЕНАЛЬНОЇ ПРЕВЕНЦІЇ	191
ПЕВКО С. Г. ШЛЯХИ ПОДОЛАННЯ НЕВИЗНАЧЕНОСТІ ОЦІНОЧНИХ ПОНЯТЬ У ПРАВОЗАСТОСОВНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ	193
ПЕРЦЕВА В. А. ФОРМУВАННЯ СВІТОГЛЯДУ МАЙБУТНЬОГО ПОЛІЦЕЙСЬКОГО НА ЗАНЯТТЯХ ІЗ ДИСЦИПЛІН ІСТОРИКО-ФІЛОЛОГІЧНОГО ЦИКЛУ	194
ПІТКОВ В. П., СОБОЛЬ Є. Ю. ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПІДГОТОВКИ ЮРИСТІВ-МЕНЕДЖЕРІВ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ	195

ПОГРІБНИЙ І. М. ЗАКОННІСТЬ: ПРОБЛЕМИ ВИЗНАЧЕННЯ	197
ПОЛІЩУК О. В. ДОСЛІДЖЕННЯ РІВНЯ ПРОФЕСІОНАЛІЗМУ ПРАЦІВНИКІВ ПОЛІЦІЇ ПІД ЧАС ВИКОНАННЯ СЛУЖБОВИХ ОБОВ'ЯЗКІВ.....	199
ПОПОВА Л. М. ДІЯЛЬНІСТЬ ПОЛІЦІЇ ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН І МОЖЛИВІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ ЇХ ДОСВІДУ В УКРАЇНІ	200
ПОПОВА С. М. РОЛЬ І МІСЦЕ ПОЛІЦІЇ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ РОЗВИТКУ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА Й УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТІ	202
ПРОКОПЕНКО О. Ю., БУЛАТІН Д. О. ОРГАНІЗАЦІЙНО-ШТАТНА СТРУКТУРА НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ ЯК СУБ'ЄКТА ЗДІЙСНЕННЯ ПРЕВЕНТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	204
ПУГАЧ В. О. НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПІДГОТОВКИ КАДРІВ ДЛЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ	206
ПЧЕЛІН В. Б. УТОЧНЕННЯ ПРАВОВОГО СТАТУСУ ПОЛІЦІЇ ЯК СУБ'ЄКТА ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ В УКРАЇНІ.....	209
РАСЮК А. О., БАЛІНА С. Н. СПОСОБИ ВЧИНЕННЯ ЗЛОЧИНІВ НА ВТОРИННОМУ РИНКУ ЖИТЛА ПРОТИ ПРОДАВЦЯ – ВЛАСНИКА ЖИТЛА	211
РЕЗНІК Ю. С. ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ЗАСТОСУВАННЯ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ СИЛ ПРИ ПРОВЕДЕННІ СПЕЦІАЛЬНИХ ОПЕРАЦІЙ.....	212
РОМАНЕНКО Є. С. РОБОТА ПІДРОЗДІЛУ ЮВЕНАЛЬНОЇ ПРЕВЕНЦІЇ В УКРАЇНІ	214
САВЧУК Т. І. ПРОТИДІЯ КОРУПЦІЇ ЯК НЕОБХІДНА УМОВА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ УКРАЇНИ	215
САЛМАНОВА О. Ю. НАПРЯМКИ РОЗВИТКУ НОРМАТИВНИХ ЗАСАД ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ ЩОДО ВИДАННЯ ПРАВОВИХ АКТІВ	217
САППА М. М. В. І. ЛЕНІН І «МІЛІЦЕЙСЬКЕ ПРАВО».....	219
СВІТЛИЧНИЙ В. А., ОНИЩЕНКО Ю. М. ОСОБЛИВОСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КІБЕРЗАХИСТУ ДІТЕЙ ЗА УЧАСТІ ПІДРОЗДІЛІВ ЮВЕНАЛЬНОЇ ПРЕВЕНЦІЇ	221
СЕЛЬСЬКА В. В. ДОТРИМАННЯ ПРАВ КЛІЄНТІВ ПРОГРАМИ ЗАМІСНОЇ ПІДТРИМУВАЛЬНОЇ ТЕРАПІЇ (ЗПТ) У ПОЛІЦЕЙСЬКІЙ ДІЯЛЬНОСТІ.....	223
СЕЛЮКОВ В. С. ЗАСТОСУВАННЯ СЛУЖБОВИХ СОБАК ДЛЯ РОЗШУКУ ЗНИКЛИХ БЕЗВІСТІ ДІТЕЙ	225
СЕРВАТОВСЬКИЙ А. В., ГЕРАСИМЕНКО М. Е. ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ЗАСТОСУВАННЯ ПОЛІЦЕЙСЬКИМИ ЗАХОДІВ ПРИМУСУ	226
СИНЯВСЬКА О. Ю. ЗАОХОЧЕННЯ ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ МОТИВАЦІЇ ОСОБОВОГО СКЛАДУ ЩОДО УСВІДОМЛЕНОГО СТАВЛЕННЯ ДО СЛУЖБИ В ПОЛІЦІЇ	228
СТЕФАНОВА Г. Г. КОНФЛІКТОЛОГІЧНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ СЛІДЧОГО ЯК ЧИННИК ЗАПОБІГАННЯ ПРОФЕСІЙНИМ КОНФЛІКТАМ	230
СЮРАВЧИК В. Г. УДОСКОНАЛЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ У СФЕРІ БЕЗПЕКИ ДОРОЖНЬОГО РУХУ	231
ТАРАН О. С. НОВЕЛИ ЗАКОНОДАВСТВА НІМЕЧЧИНИ ЩОДО ПОВНОВАЖЕНЬ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ	234

ТОЛОЧКО В. В. ПОНЯТТЯ ТА ВИДИ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИХ ЗАСОБІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ОРГАНАМИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ	235
ТЯГЛО О. В., ВОРОПАЙ Т. С. ДЕМОКРАТИЧНЕ ПОЛІЦІЮВАННЯ	237
ФЕДОРЕНКО О. А. ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ОПТИМІЗАЦІЇ ВЗАЄМОДІЇ ПОЛІЦІЇ З ГРОМАДСЬКІСТЮ	239
ФІЛЬ Р. С. КЛАСИФІКАЦІЯ ПОТЕРПІЛИХ ВІД ЗЛОЧИНІВ ПРОТИ ПРАВ НА ОБ'ЄКТИ ПРОМИСЛОВОЇ ВЛАСНОСТІ.....	240
ФІЛЬ С. П. НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ ЯК СУБ'ЄКТ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОЇ ОХОРОНИ ПРАВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ	242
ФІЛЬЧАКОВ О. В. ТЕОРЕТИЧНИЙ ГЕНЕЗИС ПРОКУРОРСЬКОГО НАГЛЯДУ ЗА ДОДЕРЖАННЯМ ЗАКОННОСТІ ПРИ ПРОВЕДЕННІ ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВИХ ЗАХОДІВ ПІДРОЗДІЛАМИ КРИМІНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ.....	244
ХАНЬКЕВИЧ А. М. ПРО РОЗВІДУВАЛЬНО-АНАЛІТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДРОЗДІЛІВ КРИМІНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ	246
ЧИШКО К. О. ВСТАНОВЛЕННЯ ПЕРСОНАЛЬНИХ ДАНИХ ОСОБИ ПРАВОПОРУШНИКА: ПРОГАЛИНИ АДМІНІСТРАТИВНОГО ЗАКОНОДАВСТВА, ЩО ПРИЗВОДЯТЬ ДО ЗНИЖЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ РОБОТИ ОРГАНІВ ПОЛІЦІЇ.....	248
ШАТРАВА С. О. ЗАХОДИ, СПРЯМОВАНІ НА УСУНЕННЯ КОРУПЦІЙНИХ РИЗИКІВ ПІД ЧАС ПРОХОДЖЕННЯ СЛУЖБИ В ОРГАНАХ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ.....	249
ШЕВЧЕНКО Т. В. ПРОБЛЕМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ З МЕТОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОСОБИСТОЇ БЕЗПЕКИ ПОЛІЦЕЙСЬКОГО ПІД ЧАС ВИКОНАННЯ ПОВНОВАЖЕНЬ В УМОВАХ ПРОВЕДЕННЯ АНТИТЕРОРИСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	251
ШЕВЧУК О. Ю. ДОТРИМАННЯ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ В ОРГАНІЗАЦІЇ ПРОВЕДЕННЯ НЕГЛАСНИХ СЛІДЧИХ (РОЗШУКОВИХ) ДІЙ	253
ШИНКАРЕНКО І. І. ВИКОРИСТАННЯ ЗАРУБІЖНОГО ДОСВІДУ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЗАСТОСУВАННЯ ВІЗУАЛЬНОГО СПОСТЕРЕЖЕННЯ ЗА ОСОБОЮ, РІЧЧЮ АБО МІСЦЕМ: ПЕРСПЕКТИВИ ДЛЯ УКРАЇНИ.....	255
ШУМІЛО О. М. ПРИРОДООХОРОННІ ФУНКЦІЇ ПОЛІЦІЇ В СУЧАСНИХ УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ	257
ЩЕРБИНСЬКИЙ К. С. ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИННОСТІ НЕПОВНОЛІТНІХ.....	260
ШУЛЬГА А. М. СПІВВІДНОШЕННЯ ПОВЕДІНКИ РОБОТА І ЛЮДИНИ: ПЕРВИННІ ЮРИДИЧНІ ТЕРМІНОПОНЯТТЯ.....	262
ЮХНО О. О. ОКРЕМІ ПИТАННЯ ФОРМУВАННЯ ТА ВДОСКОНАЛЕННЯ ПОЛІЦЕЙСЬКОГО ПРАВА	263
ЮШКЕВИЧ О. Г. ОСОБЛИВОСТІ ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВАХ ПРО АДМІНІСТРАТИВНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ ПАТРУЛЬНИМИ ПОЛІЦЕЙСЬКИМИ	265
НОРВАШ N. L., KALCHENKO T. M. HISTORICAL NEED TO CREATE POLYCEISTICS	267

«Законодавство України» / Верховна Рада (ВР) України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0576-16> (дата звернення: 25.03.2019).

2. Про Національну поліцію : закон України від 02.07.2015 № 580-VIII // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19> (дата звернення: 25.03.2019).

3. Положення про організацію післядипломної освіти працівників Національної поліції : затв. наказом МВС України від 24.12.2015 № 1625 // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0076-16> (дата звернення: 25.03.2019).

4. Концепція запровадження трирівневої моделі підготовки поліцейських : затв. наказом МВС України від 29.01.2018 № 51 // ІАС Консультант : сайт. URL: <http://consultant.parus.ua/?doc=0B0RV51934> (дата звернення: 25.03.2019).

Одержано 26.03.2019

УДК 342.9

ВІТАЛІЙ БОРИСОВИЧ ПЧЕЛІН,

доктор юридичних наук, доцент,

*доцент кафедри адміністративної діяльності поліції факультету № 3
Харківського національного університету внутрішніх справ;*

 <https://orcid.org/0000-0001-9540-9084>

УТОЧНЕННЯ ПРАВОВОГО СТАТУСУ ПОЛІЦІЇ ЯК СУБ'ЄКТА ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ В УКРАЇНІ

Встановлення сутності дефініції «органи Національної поліції як суб'єкт запобігання та протидії корупції» викликає необхідність аналізу її основних змістовних складових. У першу чергу мова йде про таку категорію як «суб'єкт». У правовій науці зазначену категорію використовують задля позначення або «суб'єкта права» або «суб'єкта правовідносин». Різниця між даними категоріями полягає в тому, що перший є лише носієм прав та обов'язків, тоді як другий – вже їх реалізовує, тобто є реальним учасником відповідних суспільних відносин. Тобто, коли ми говоримо про поліцію як суб'єкта запобігання та протидії корупції, – маємо на увазі, що дані органи є реальними учасниками вказаних суспільних відносин, реалізують в їх межах наданні їм повноваження.

Наступний аспект, який потребує обґрунтування в світлі визначення сутності досліджуваної дефініції – це використання конструкції «запобігання та протидія корупції». Так, аналіз фахових юридичних джерел свідчить, що вчені, визначаючи правовий статус того чи іншого суб'єкта антикорупційної діяльності, в більшості випадків, позначають його або як «суб'єкта запобігання» або ж як «суб'єкта протидії». Звичайно, можна відмітити й випадки використання вірної, на наш погляд, конструкції «суб'єкти запобігання та протидії». Таке положення справ обумовлено наявними підходами до використання зазначеної термінології самим законодавцем. Зокрема, коли був чинний Закон України «Про засади запобігання і протидії корупції» від 7 квітня 2011 року, в його положеннях використовувалась конструкція «суб'єкти, які здійснюють заходи щодо запобігання і протидії корупції» (ст. 5) [1], що в принципі збігалось з його назвою та змістом. Чинний Закон України «Про запобігання корупції» від 14 жовтня 2014 року, хоча й містить у своїй назві лише «запобігання» активно оперує й категорією «протидія». При цьому в ст. 1 (визначення термінів) зазначеного нормативно-правового акта вказано, що поліція є спеціально уповноваженим суб'єктом у сфері протидії корупції [2]. У такому разі може скластися враження, що сам законодавець не відрізняє терміни «запобігання» та «протидія», хоча подекуди й використовує їх разом (наприклад Розділ IX «Інші механізми запобігання та протидії корупції» [2]). Цікаво відмітити, що коли вказаний нормативно-правовий акт мав статус законопроекту, у висновку Головного науково-експертного управління Апарату Верховної Ради України на нього містилось зауваження щодо його назви [3]. Однак, як бачимо, дане зауваження залишилось без уваги.

Якщо проаналізувати положення національного законодавства, яке здійснює нормативно-правову регламентацію діяльності поліції, то також побачимо неоднозначне використання термінології. Так, ст. 2 Закону України «Про Національну поліцію» від 2 липня 2015 року серед завдань поліції називає, зокрема, протидію злочинності [4]. Виконання даного завдання цілком пов'язано й із протидією корупційним правопорушенням. Проте, на нашу думку, воно сформульовано

занадто вузько. Так, поліція окрім протидії злочинам, як відомо протидіє адміністративним правопорушенням, а також здійснює ряд заходів, спрямованих на недопущення вчинення правопорушенням, встановлення причин та умов, що сприяли їх вчиненню, іншими словами, запобігає правопорушенням. Додатковим обґрунтуванням доцільності використання конструкції «суб'єкт запобігання та протидії корупції» може слугувати семантичний аналіз її складових. Так, у сучасній українській мові слово «запобігання» тлумачать як дію за значенням запобігати, тобто не допускати, заздалегідь відвертати що-небудь неприємне, небажане. У свою чергу, сутність слова «протидія» визначають як дію, що спрямована проти іншої дії, перешкоджає їй [5, с. 414, 1173]. Іншими словами, діяльність поліції із запобігання корупції направлена на недопущення настання цього негативного явища в майбутньому, а протидія – здійснення реагування на корупційні та пов'язані з корупцією правопорушення. Як перший, так і другий аспект може мати свій внутрішній і зовнішній прояв. Про внутрішній варто казати в разі здійснення заходів із запобігання та протидії корупції серед органів і підрозділів власне поліції, а про зовнішній – в разі коли мова йде про реалізацію поліцією повноважень щодо недопущення вчинення корупційних та пов'язаних з корупцією правопорушень, а також реагування на факти їх вчинення.

Також слід відмітити, що такі категорії як «запобігання» та «протидія» в контексті антикорупційної діяльності поліції розглядаються нами у взаємозв'язку. Це обумовлено тим, що, здійснюючи запобігання корупції, поліція одночасно й протидіє їй та навпаки. Так, наприклад, відповідно до п. 9 ч. 1 ст. 26 Закону України «Про Національну поліцію» поліція наповнює та підтримує в актуальному стані бази (банки) даних, що входять до єдиної інформаційної системи Міністерства внутрішніх справ України, стосовно зареєстрованих кримінальних та адміністративних корупційних правопорушень, осіб, які їх учинили, та результатів розгляду цих правопорушень у судах [4]. У даному випадку мова йде про протидію корупції, так як це стосується правопорушень, які вже були вчиненні. Однак, здійснюючи зазначені заходи, поліція одночасно й запобігає корупції, так як вживає заходів щодо інформаційного забезпечення антикорупційної діяльності, створює умови для підвищення її ефективності.

Окрім цього, кодифікованим законодавством [6;7;8] поліція наділена повноваженнями щодо реагування на факти вчинення корупційних та пов'язаних з корупцією правопорушеннями. Здійснюючи діяльність із виявлення осіб, які вчинили корупційні та пов'язані з корупцією правопорушення, вчиняючи заходи, направлені на притягнення їх до відповідного виду юридичної відповідальності, поліція тим самим не тільки протидіє корупції, а й запобігає її проявам. Адже, цілком відомим є факт, що однією з основних цілей притягнення особи до юридичної відповідальності є не тільки застосування до неї заходів впливу несприятливого для неї характеру, а й попередження вчинення нових правопорушень.

Таким чином, під органами Національної поліції як суб'єкта запобігання та протидії корупції слід розуміти органи (підрозділи, посадові особи), які відповідно до законодавства в межах своїх повноважень здійснюють ряд спеціальних заходів, направлених на недопущення корупційних та пов'язаних з корупцією правопорушень, реагування на факти вчинення таких правопорушень, а також притягнення винних у їх вчинення осіб до відповідного виду юридичної відповідальності. Реалізація таких заходів може мати як внутрішній, так і зовнішній аспект. Правовий статус поліції як суб'єкта запобігання та протидії корупції повинен бути уточнений на рівні національного законодавства, що визначає як правові засади антикорупційної діяльності, так і діяльності поліції взагалі. Зокрема, в положеннях Закону України «Про запобігання корупції» органи поліції повинні бути визначенні як спеціально уповноважені суб'єкти у сфері запобігання та протидії корупції (ч. 1 ст. 1). У свою чергу, в положеннях Закону України «Про Національну поліцію» завдання поліції із протидії злочинності повинні бути сформульовані більш широко як завдання із запобігання та протидії правопорушенням.

Список бібліографічних посилань

1. Про засади запобігання і протидії корупції : закон України від 07.04.2011 № 3206-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2011. № 40. Ст. 404.

2. Про запобігання корупції : закон України від 14.10.2014 № 1700-VII. *Відомості Верховної Ради України*. 2014. № 49. Ст. 2056.

3. Висновок Головного науково-експертного управління Апарату Верховної Ради України на проект Закону України «Про запобігання корупції» : від 06.10.2014 // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc34?id=&pf3511=52247&pf35401=314166> (дата звернення: 21.03.2019).

4. Про Національну поліцію : закон України від 02.07.2015 № 580-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2015. № 63. Ст. 2075.

5. Великий тлумачний словник сучасної української мови (з дод., допов. та CD) / уклад. і голов. ред. В. Т. Бусел. Київ ; Ірпінь : Перун, 2009. 1736 с.

6. Кодекс України про адміністративні правопорушення : закон УРСР від 07.12.1984 № 8073-Х. *Відомості Верховної Ради Української РСР*. 1984. № 51. Ст. 1122.

7. Кримінальний процесуальний кодекс України : закон України від 13.04.2012 № 4651-VI. *Офіційний вісник України*. 2012. № 37. Ст. 1370.

8. Кримінальний кодекс України : закон України від 05.04.2001 № 2341-III. *Відомості Верховної Ради України*. 2001. № 25–26. Ст. 131.

Одержано 26.03.2019

УДК 343.37:332.85

АНАСТАСІЯ ОЛЕКСАНДРІВНА РАСЮК,

кандидат юридичних наук, старший науковий співробітник,

провідний науковий співробітник Державного науково-дослідного інституту МВС України;

 <https://orcid.org/0000-0001-5802-1187>;

СВІТЛАНА НІКИФОРІВНА БАЛІНА,

кандидат економічних наук, старший науковий співробітник,

провідний науковий співробітник Державного науково-дослідного інституту МВС України;

 <https://orcid.org/0000-0002-4046-1173>

СПОСОБИ ВЧИНЕННЯ ЗЛОЧИНІВ НА ВТОРИННОМУ РИНКУ ЖИТЛА ПРОТИ ПРОДАВЦЯ – ВЛАСНИКА ЖИТЛА

У структурі злочинів у сфері нерухомості чітко виокремлюються кілька головних об'єктів злочинного посягання – правовідносини у сфері обігу житла як на первинному, так і на вторинному ринку, і значний сектор у них займають саме шахрайства. Як незаконні операції з нерухомістю, так і кримінально карані корисливі посягання на власність у цій сфері стають поширеними через те, що операції з нерухомістю належать до одного з найбільш високодохідних видів бізнесу [1, с. 111]. Злочини на вторинному ринку житла можуть бути спрямовані, як проти власника-продавця житла, так і проти покупця житла. Розглянемо такі основні способи вчинення злочинів проти продавця-власника житла:

– Заволодіння житлом групою шахраїв, які шляхом обману, зловживання довірою (ст. 190 КК України) або вимагання (ст. 189 КК України), зловживаючи повноваженнями нотаріуса, що обслуговує злочинне угруповання (ст. 365-2 КК України) [2], нотаріально оформлюють псевдоугоду купівлі-продажу чи дарування квартири, а виручені за чужу квартиру кошти привласнюють. Якщо власник незаконно відчуженої квартири звертається з позовом в суд, шахраї представляють суду нотаріально засвідчену угоду купівлі-продажу чи дарування житла, за допомогою залучення найманих свідків, власного нотаріуса, інших фахівців-членів злочинної групи, які шляхом завідомо неправдивих показань (ст. 384 КК України) підтверджують ухвалою суду раніше укладену псевдоугоду і остаточно привласнюють квартиру потерпілого.

– Шахрайство з боку покупця, який обіцяв продавцю оплатити ринкову вартість житла, а після оформлення договору купівлі-продажу віддав не обіцяну суму, а лише ті кошти, що були вказані в угоді. Діяння слід кваліфікувати як шахрайство (ст. 190 КК України) з боку покупця і замах на ухилення від сплати податків з боку продавця (ст. 15, 212 КК України).

– Вимагання, тобто вимога у продавця передати квартиру або права на неї, або вимога здійснити будь-які інші дії майнового характеру (вимагання віддати житло під виглядом дарування, заповіту, наслідування чи іншого способу передачі шахраям-вимагателям житла під загрозою насильства над особистістю власника житла (підписання договору дарування, договору купівлі-продажу і т. ін.), (ст. 189 КК України).

– Заволодіння квартирою шляхом обману чи зловживання довірою у вигляді обіцянки надати замість вилученої квартири інше житло з доплатою, а після нотаріального оформлення факту передачі житла і заволодіння ним, шахраї відмовляються надати інше житло чи оплатити отриману квартиру (ст. 190 КК України).